

Z B I Ó R

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK III

Warszawa, dnia 13 lutego 1939 r.

Nr 8

T R E Ś Ć:

	<i>Str.</i>
Poz. 22. Zarządzenie M. O. S. z dn. 11.II.1939 r. o zatwierdzeniu orzeczenia Komisji Rozjemczej dla przemysłu graficznego na obszarze miasta Lwowa z dn. 20.I.1939 r.	177
Poz. 23. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 11.II.1939 r. w sprawie podania o nadanie orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dn. 20.I.1939 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu graficznego na obszarze miasta Lwowa.	182

22.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 lutego 1939 r.

o zatwierdzeniu orzeczenia Komisji Rozjemczej dla przemysłu graficznego na obszarze m. Lwowa z dnia 20 stycznia 1939 r.

Na podstawie art. 3 ust. (2) pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o ko-

misjach rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 39, poz. 313) oraz §§ 43 i 44 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Przemysłu i Handlu o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o komisjach rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 321) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zatwierdzam orzeczenie Komisji Rozjemczej, powołanej zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 stycznia 1939 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 4, poz. 8), wydane w sprawie załatwienia zatargu w przemyśle graficznym na obszarze m. Lwowa.

Tekst orzeczenia podaje się poniżej.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

1 zał.

Zał. do zarz. M. O. S. z dn. 11.II.1939 r.

ORZECZENIE.

Komisja Rozjemcza, powołana zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 13 stycznia 1939 r., na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o komisjach rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1937, Nr 39, poz. 313), w celu załatwienia zatargu w przemyśle graficznym na obszarze miasta Lwowa, na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 1939 r. w Inspektoracie Pracy we Lwowie, wobec uchylenia się ławników z ramienia organizacji pracowników od udziału w obradach Komisji, a tym

samym i automatycznego ustąpienia ławników ze strony pracodawców, w składzie 3-ech delegatów rządowych:

Przewodniczący: *p. Zbigniew Wróblewski*, naczelnik wydziału w Ministerstwie Opieki Społecznej,

Członkowie: *p. dr Zbigniew Barth*, sędzia Sądu Apelacyjnego we Lwowie, jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości,
p. dr Jerzy Metzger, referendarz Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie, jako przedstawiciel Ministra Przemysłu i Handlu,

po wysłuchaniu uczestników zatargu:

ze strony pracodawców:

Korporacji Przemysłowców Graficznych we Lwowie w osobach: *pp. Henryka Lewartowskiego, Antoniego Gojawczyńskiego, Karola Doroszyńskiego, Stefana Hewaka, Edwarda Zimnego i Maurycego Heschelesa*,

Zrzeszenia Przemysłu Graficznego w Polsce, Oddział Lwów, w osobach: *pp. Juliana Kurowskiego i Adama Neumana*,

ze strony pracowników:

Związku Zawodowego Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Oddział I i III we Lwowie, w osobach: *pp. Gabriela Bernarda, Andrzeja Kusyka, Władysława Wiśniewskiego, Zygmunta Nowakowskiego, Stanisława Kozaka, Borysa Kulinera, Norberta Marguliesa i Władysława Szczuckiego*,

biorąc pod uwagę,

że w czasie od 5 stycznia 1938 r., a więc od daty zawarcia dobrowolnego układu, nie nastąpiła zmiana kosztów utrzymania, która uzasadniałaby podwyżkę zarobków, ani taka zmiana sytuacji gospodarczej przemysłu drukarskiego, któraby pozwoliła na ogólną podwyżkę płac,

że zasadną jest tendencja zmierzająca do wyrównania poziomu zarobków tych samych kategorii robotników, o ile pracują oni w podobnych warunkach,

że wyrównanie takie musi być dokonane stopniowo, ażeby nie łamać kalkulacji przedsiębiorstw, co mogłoby w konsekwencji godzić w interesy zainteresowanych robotników,

że dodatek gazetowy znajduje się na poziomie stosowanym obecnie w podobnych ośrodkach gospodarczych,

że podwyżka płac męskiego personelu pomocniczego pozwala na poprawę bytu najstabilniej wynagradzanego, a intensywnie pracującego personelu,

że sprawa ubrań ochronnych oraz zapewnienie higienicznych warunków pracy pozostaje w zakresie nadzoru Inspekcji Pracy i w tej płaszczyźnie winna być załatwiona,

że dzięki daleko idącej dobrej woli stron przeważająca część kwestii spornych została załatwiona dobrowolnie, a przez to orzeczenie niniejsze, rozstrzygając pozostałe sprawy nieuzgodnione, stanowi integralną część całokształtu zbiorowo ustalonych warunków pracy i płacy,

że w ten sposób ustalony całokształt warunków pracy bezwątpienia zapewnia możliwość dłuższej stabilizacji stosunków i, jeśli warunki gospodarcze nie ulegną zasadniczej zmianie, eliminuje potrzebę corocznej rewizji płac,

o r z e k a :

§ 1.

Minimum stałej płacy dla personelu ukwalifikowanego pozostaje bez zmian.

§ 2.

Dotychczasowy podział na kategorie, ustalony układem zbiorowym pracy dla przemysłu graficznego z dnia 5 stycznia 1938 r., zmienia się w ten sposób, że drukarnie kategorii I-b przechodzą do pełnego minimum cennikowego, drukarnie kategorii II przechodzą do kategorii I-b, drukarnie kategorii III przechodzą do kategorii II, a drukarnie kategorii IV przechodzą do kategorii III

Podwyżka płac ustalona w drodze przeszerzegowania kategorii będzie dokonana w czterech etapach, w ten sposób, iż poczynając od dnia 1 stycznia, co kwartał podwyższany będzie zarobek o jedną czwartą ustalonej podwyżki, a więc przejście do wskazanych wyżej wyższych kategorii będzie zakończone w dn. 1 października 1939 r. i odtąd drukarnie kategorii I-b stosować będą pełne minimum cennikowe, drukarnie kategorii II stosować będą płace ustalone dla drukarni kategorii I-b, drukarnie kategorii III stosować będą płace ustalone dla dru-

karń kategorii II, a drukarnie kategorii IV stosować będą płace ustalone dla drukarni kategorii III.

§ 3.

Dodatek gazetowy ustala się w dotychczasowej wysokości.

§ 4.

Płace męskiego personelu pomocniczego ustala się, poczynając od 1 stycznia 1939 r., na 48% minimum ukwalifikowanego.

§ 5.

Warunki umowy indywidualnej o pracę, mniej korzystne dla pracownika, niż przewiduje orzeczenie, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia orzeczenia niniejszego, natomiast warunki korzystniejsze pozostają w mocy.

§ 6.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1939 r. do dnia 31 grudnia 1939 r. Jeżeli uczestnicy nie zapowiedzą na miesiąc przed upływem terminu orzeczenia jego wygaśnięcia, termin wygaśnięcia orzeczenia przedłuży się na rok następny.

Lwów, dnia 20 stycznia 1939 r.

Przewodniczący:

(—) *Zbigniew Wróblewski*

naczelnik wydziału Ministerstwa Opieki Społecznej

Członkowie Komisji:

(—) *dr Jerzy Metzger*

referendarz Urzędu Wojewódzkiego
we Lwowie

(—) *dr Zbigniew Barth*

sędzia Sądu Apelacyjnego
we Lwowie

